

Vir: <https://sensa.metropolitan.si/osebna-rast/slovanski-predniki-nas-ucijo-ziveti-in-hoditi-z-odprtimi-ocmi/>

Slovanski predniki nas učijo živeti in hoditi z odprtimi očmi

"Če človek želi razpreti krila, mora prisluhni tudi svoji duhovni tradiciji in ozavestiti, da so zakonitosti življenja pravzaprav povsod enake, čeprav so v vsaki kulturi oslikane s sebi lastno pestro simboliko in imeni," pravi dr. Mira Omerzel – Mirit.

Profimedia

4. 11. 2016

Svoje poslanstvo raziskovanja zvoka in duhovnih izročil sveta, pa tudi zvočnega poustvarjanja in poučevanja brezčasnih duhovnih modrosti življenja, je **dr. Mira Omerzel – Mirit** začutila že v rosnih letih in ga tvorno živi. Trenutno svojo pozornost usmerja še zlasti v odkrivanje in oživljanje pozabljenih modrosti, ki so prežete s pomembnimi sporočili tudi za sodobnega človeka, za naš čas in svet.

Že od leta 1995 v okviru šole [Veduna – slovansko-pitagorejske katedre za razvoj zavesti in harmoniziranje z zvokom](#) – predava in vodi tečaje ter delavnice o zakonitostih bivanja in življenja, o iskanju ravnovesja, razsežnostih in močeh zavesti in zvoka, o kozmično-zemeljski resonanci (uglašnem sonihanju ali sozvenenju), o starodavnih znanjih našega planeta ter izvaja izjemno zvočno-energijsko kirurgijo. Je tudi učiteljica mnogim slovenskim in tujim duhovnim učiteljem in zvočno-energijskim terapevtom. S prav posebnim spoštovanjem in

ponosom pa **oživlja staroslovansko in slovensko duhovno dediščino**, kar je, kot pravi, že od najstniških let pomemben del njene tuzemske misije.

Ste pionirka v raziskovanju moči zvoka doma in v svetu, pa slovenskega glasbenega izročila in pozabljenih glasbil ter duhovnih modrosti Slovanov in drugih kultur sveta, začetnica etno-arheo-medicinske muzikologije v svetu, jasnovedka, ki prinaša ljudem sporočilo za življenje in obuja pozabljene modrosti preteklosti. Oživljate tudi starodavne glasbene prakse in muziciranje v transcedentalnem stanju zavesti. Koncerti vašega ansambla Vedun razširjajo ljudem zavest in jih zdravijo. Ste med redkimi jasnovedci, ki opravljajo oziroma kanalizirajo izjemno in zelo redko kozmično kirurgijo. Kaj vse to pravzaprav pomeni?

Da dandanes vemo bore malo, čeprav mislimo prav nasprotno.

Zvok je na primer prav vse! Tudi mi sami in snovni otipljivi svet. Vse je energijsko zvočno-frekvenčno valovanje. A le kdo še to ve. Vendar o tem govorijo starodavna znanja naših planetarnih, slovanskih in staroslovenskih prednikov. Čas je, da se poglobimo v stara izgubljena ali prezrta znanja. **Kar potrebujemo, je tako ves čas tu z nami.** Naučimo se torej spet zajemati z veliko žlico iz 'kozmično-zemeljske' juhe obilja in znanja, ki smo ga tudi iz nevednosti izgubili ali prezrli. Zavejmo se spet vsepovezanosti vseh ravni življenja in trojnosti materialnega-duhovnega-kozmičnega. Bivanjske enosti.

Sporočila prihajajo iz nje kot iz vreleca, da jih z Ano komaj dohajava. Atmosfera, ki vlada v prostoru ob njeni prisotnosti, je posebna: moč njene razširjene zavesti naju potegne za sabo in prestavi v stanje poltransa. Iz glinenih skodelic počasi srkava kavo iz praženega želoda, oslajeno s trjakom (pijačo iz bezgovih jagod), s katero sva bili postreženi.

"Hrast je bil za naše slovanske prednike sveto drevo, pod njim so se posvetovali in obredovali. Izbrani zvoki so tedaj dodali svoje in razgaljali skrivnostno, neubesedljivo," nama pojasni Mirit. "Sicer pa je hrast, podobno kot npr. kokos v Aziji, dober praktično za vse. Iz želoda so pripravljali 'kavo', čaje in najrazličnejše zdravilne pripravke; uporabljali so tako hrastovo lubje kot tudi listje in plodove. Stari zdravilci so pravili, da je hrast nadvse dragocena rastlina, ki pozdravi skoraj vse. Tudi moja babica, zeliščarica, je delala kopeli iz njegovega lubja," še doda.

"In kaj je **trjak**, ki je na prvi pogled videti kot marmelada in je božanskega jagodnega okusa?" naju zanima. **"To je skrivnostna zmes, iz katere so na Slovenskem nekoč delali zdravilno pijačo. Zelo redki so ga varili.** Skrbno so varovali recept. O trjaku so mi pripovedovali v Sorici; z njim so zdravili tudi prehlade in pljuča, furmani so se z njim pogrevali. Učinkuje tudi kot razkužilo, z njim so namazali vrv, s katero so na primer iz krave potegnili telička. Danes ga še redko kje dobiš, čeprav je bil pravi magičen pripravek," pripomni sogovornica.

PREZRTA DUHOVNA SPOROČILA PREDNIKOV

Vedno znova poudarjate, da je staroslovanska duhovna dediščina ogledalo izjemne starosvetne modrosti, tako staroveške kot tudi še prazgodovinske – zrcalo univerzalne kozmično-zemeljske etike in estetike, na kar smo dandanes žal pozabili.

Naša slovanska dediščina, ki je bila vse predolgo prezrta, pa v polpretekli ljudski kulturi še vedno pomni in ohranja univerzalno bitnost bivanja in večnega iskanja smiselnosti življenja, pa tudi spomin na univerzalne zakonitosti duha ter načine povezovanja z vsemi življenjskimi oblikami na Zemlji in celo v vesolju.

Doseganje te ravni resničnosti je del težko doumljivih ali 'božanskih' Velikih Misterijev, ki se jih dotikamo v lastnem centru, v središču srca in duše (zavesti), kar so prav dobro vedeli tudi naši slovanski predniki. Staroslovensko duhovno iskanje izhaja iz staroselske, indoevropske in slovanske filozofije življenja, iz brezčasnih modrosti vsepovezanosti. To izročilo se je s prvinami t. i. ljudske kulture in mitologije minulih stoletij prebilo vse do našega časa, predstavlja pa svojevrstne ostaline in relikvije davne kozmično-zemeljske etike in uglašene bivanja ter sobivanja z Zemljo in z vsemi življenjskimi oblikami na njej. Starosvetno staroslovensko znanje pravzaprav pomeni svojstveno nekonfliktno in pozorno ekološko življenje.

Modreci različnih slovanskih ljudstev so znali prisluškovati dihánju Neba in Središču galaksije (moči črvine) ter tako iskali lastno osrediščenost v Počelu in Viru življenja, izpolnjenost ter učinkovito zdraviteljsko in duhovno moč. Duhovne vsebine zagovorov, rekov, bajil, zarotitev, molitev, duhovnih formul, praznovanj, pesmi, besed in čarov, ki sem jih začela zbirati in raziskovati že pri rosnih petnajstih, pričajo o teh pozabljenih in prezrtih slovanskih starosvetnostih. Tudi naši slovanski in slovenski modreci in zdravilci, imenovani 'balijani', so bili vedci in vidci šamanskega kova. Slovenski kresniki in vedunci so pogumni in čudežni potniki skozi dimenzijske svetove. So tisti, ki vidijo in preprosto vedo.

Na intenzivih – tečajih, pa tudi na koncertih ansambla Vedun ljudem med drugim pomagajte, da se povežejo z izročili in duhovno močjo svojih prednikov in obujate tudi pozabljena obredja. Zakaj je to pomembno?

Oživljanje izgubljenih staroslovenskih in slovanskih obredovanj nam omogoča podoživeti veličastne duhovne izkušnje in dosežke prednamcev, kar nam odstira bližnjice na vrh svete gore ali piramide, na vrh 'nebeške lestve' ali na vrh svetega drevesa z zlatimi jabolki, kar simbolizira pot do življenjskega cilja, po kateri nas v fizičnem svetu nezmotljivo vodi lastna duša. **Cilj je razsvetljenje ali prebujenje, to je razumevanje vseh ravni resničnosti.**

K prednikom se vedno znova podajamo po navdih, uvide in podporo. **Z njihovo modrostjo in močjo se lahko povežemo kadarkoli, kajti gre za brezčasna duhovna sporočila neuničljivih**

esenc zavesti, ki so večno navzoča. Vendar je treba poudariti, da se tovrstno ozaveščanje običajno ne zgodi takrat, ko bi si to želeli, temveč takrat, ko se to lahko dogodi. Brez pričakovanj in zahtev. A ne izbiramo mi. Mi le vzpostavljamo pogoje za tovrstne možnosti.

Zakaj je pravzaprav pomembno prisluhniti lastni duhovni tradiciji, (s)poznati svojo kulturno dediščino, korenine?

Če človek želi razpreti krila, se mora zavedati, kdo je. Ni dovolj, da spozna zgolj svoje duhovne parametre, (s)poznati mora tudi svojo kulturo, v katero je vrojen. Skozi lastno dediščino in trenutna izkustva so nam dana vsa najpomembnejša učenja, ki jih potrebujemo za življenje. Zato smo tam, kjer smo. Prav je prisluhniti svoji duhovni tradiciji in hkrati ozavestiti, da so zakonitosti življenja pravzaprav povsod enake, čeprav so v vsaki kulturi oslikane s sebi lastno pestro simboliko in imeni.

Slovenci smo bogato duhovno dediščino svojih prednikov uničili, izgubili smo stik z njo. Kako to?

Duhovno izročilo naših prednikov je bilo v času nasilnega pokristjanjevanja vrženo v koš ničvrednega poganstva in zažgano na grmadah inkvizicije. Starodavne svečeniške niti in znanja so bili že pred stoletji pretrgani. Toda prišel je čas, ko se stara znanja znova prebujajo, ker jih potrebujemo. Vse, kar je resnično in pomembno, je sicer mogoče zadušiti le za nekaj časa, a le-to začne kmalu znova trkati na vrata. Ker je vredno! Mogoče jih je znova izslišati in obuditi na ravneh zavesti tudi celo čez stoletja. To so me naučili potomci Majeve.

Bi lahko na kratko povzeli najpomembnejša duhovna sporočila iz zapuščine naših prednikov? Česa nas učijo?

Slovanski predniki nas učijo živeti in hoditi z odprtimi očmi, kar je mogoče le, če je ljubeče oko merilo resnice. S svetostjo tenkočutnega zrenja in pozornega poslušanja nas izročila učijo živeti duha v materiji ali dušo v snovnem svetu.

Duhovna dediščina prednikov naše dežele nas poučuje **o svetosti in modrosti praprotovega semena (beri: tudi zvoka in misli), ki spregovori le tistemu, ki se uglasí z naravo in vsem obstoječim;** seme je Vir, sporočilo Inteligence življenja, širjave zavesti pa omogočijo izslišanje in razumevanje. Semena simbolizirajo tudi prisluškovanje govoricí Univerzuma, pa tudi živalim in 'bitjem' drugih in drugačnih ravni naše resničnosti.

Življenjsko popotovanje starih Slovanov predstavlja mitično hojo na sveto kristalno goro in dvigovanje po kozmičnem drevesu in svetovni osi (axis mundi) zavesti (duše) in sicer skozi različne svetove in dimenzije resničnosti in zavedanja vse do Vira, Počela ali Središča Univerzuma. Do samega sebe. V deveti dimenziji (simbolično) dosežemo vrh gore ali cilj življenjskega iskanja.

Srž iniciacijskih potovanj naših planetarnih prednikov se zrcali v Troedinosti ali Svetem Trojstvu zemeljskega – duhovnega – kozmičnega. Trojnost nakazuje polnino življenjskega stila osveščene popotnika, zrcalo osrediščene kozmično-zemeljske misije bivanja. Kadar je to troje v mislih in dejanjih povezano, se dogajajo neobičajne in čudežne stvari, saj Trojak ali Trojul omogoča sozvočje in blagozvočje vseh življenjskih danosti in trenutnosti. Časovne zataknjenosti tako izginejo. Odpre se portal v neskončno in brezmejno, v Polje vseh možnosti in nešteti priložnosti.

Naš sveti krogotok življenja in smrti se izrisuje v svetem risu. Mavrica in sveto drevo (ali sveta gora) pa gradita most v onstransko, v transcendentalno izkustveno zavest, ki vodi v Dom duše, v Tišino. V Polnino. Staroslovansko božanstvo Vedun, po katerem je naš ansambel dobil ime, naj bi zdravilo z besedo in zvokom, simbolizira tudi vozilo med različnimi ravnmi resničnostmi; sončno oko Boga Peruna in Belina in sveti krogotok življenja pa sta bila za naše prednike dragoceni ključ do obilja in dogajanja v naravi in življenju.

Že od leta 2000 živite kot pranojedka. So prehranjevanje s prano poznale že stare kulture?

Pranojedstvo ali življenje brez običajne hrane je bilo razširjeno predvsem med svečeniki in zdravilci starih kultur. Sicer pa sem se na svojih potovanjih v različnih deželah sveta srečala s posamezniki, ki jim tako prehranjevanje ni bilo tuje; tako med Indijanci, tibetanskimi lamami, jogiji, brazilskimi in filipinskimi kirurgi ... Dolgotrajnejše bivanje brez hrane naj bi prakticirali tudi v starem Egiptu in stari Grčiji. Tudi naša slovenska pripovedka o nastanku plodne zemlje pripoveduje o življenju na prani v davni preteklosti. Takole gre:

Naši davni predniki, imenovani **ajdje**, so si pripovedovali, da je bila zemlja spočetka pusta – povsod sama skala. Rodila ni nič, pa saj tudi ni bilo treba, da bi rodila kaj za živež. Med ljudmi naj bi stanoval Bog (op. Logos življenja) sam z duhom in s telesom in jih hranil z nebeško mano. Toda ljudje so bili nesrečni, ker so se bali božje mogočnosti in blišča. Zato so se Bogu zasmilili. Ločil se je od telesa in se preselil nazaj v nebesa. Njegovo telo je zgnilo in se spremenilo v rodovitno prst, ljudje pa so začeli pridelovati svoj živež sami. Niso se več hranili z nebeško mano ... Resnična povezava s tistim, kar imenujemo božansko, je torej bistvena.

Se lahko človek sam preprosto odloči, da ne bo več jedel? Ste se vi sami odločili za življenje brez trdne hrane?

»Pri meni se je to preprosto zgodilo. Šestnajstdnevno izkušnjo življenja brez hrane sem prvič spontano izkusila že konec leta 1994. Temu so verjetno botrovale tudi dolge meditacije s tehniko kozmične resonance, ki sem jo razvila, in raziskovanje moči kristalov, kar mi je močno razširilo zavest. Avgusta 2000 sem v celoti prešla na tak življenjski slog.

Pranojedstvo ne pomeni živeti brez hrane, temveč to, da ne uživaš običajne trdne hrane; to je hranjenje zgolj s prvobitno življenjsko energijo, ki nas vse poraja, oblikuje, vzdržuje in nas dela žive. Brez nje ni življenja.

Človek se ne more odločiti, da ne bo več jedel, saj je potreba po hrani vkodirana v vsa bitja. Ta sposobnost je predvsem zrcalo širjav zavesti ter povezanosti z Zemljo in vesoljem. Potreba po bolj prefinjeni hrani iz razsežnosti, ki je nad našo tretjo fizično, se poraja premosorazmerno z našo duhovno rastjo. Bolj ko smo se sposobni odpreti in se povezati s svetovi onkraj materialnega, širše kot je naše zavedanje, finejša je tudi naša hrana. In manj je potrebujemo. Če te povezanosti ni, hranjenje s kozmično Univerzalno energijo ni mogoče, poskusi življenja brez hrane pa le navadno stradanje. Trajno živeti brez običajne hrane je zahtevnejše, vendar prinaša mnogo dobrobiti. Življenje se povsem spremeni, zaznavanje tudi. Meni je pranojedstvo močno izostrilo vse čute, aktiviralo nadčute, me izostrilo v medijskem prevajanju oziroma kanaliziranju energij, trans-zvokov trenutnosti in sporočil (Vira) za ljudi. Izkušnje sem opisala v knjigi *Življenje brez hrane in večnost duhovnih sporočil severnoameriških Indijancev ter v knjigah Brezmejne pojoče vezi telesa in duha mehiških Majevev*.

...

Celoten intervju si lahko preberete v tekoči številki revije Sensa OKTOBER/NOVEMBER 2016

Več o šoli Katedra Veduna na njihovi spletni ali Facebook strani.

Preberite še:

- [Dr. Mira Omerzel - Mirit: Veliki slušni logos univerzuma](#)
- [Ubrana sozvočja in kirurški zvok za ravnovesje in srečo](#)